CAESARIS FIVMAGIOLII IVRISCONSVLTI PERVSINI.

In l. ij. ff. de leg. j. &

In l. in quartam. ff. ad leg. falcid.

REPETITIONES.

CVM PRIVILEGIO.

Num. 46. cax. 8.
Num. . . 15.

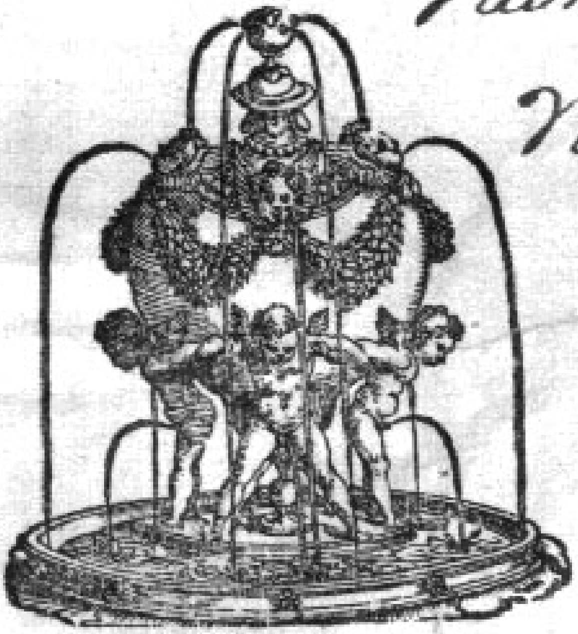

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SALAMANCA

VENETIIS

MDLXIX.

COLL. SOC. IESV SALM. EX DONO REGVM

CAESARIS FIVMAGIOLII

Iuriſconſulti Peruſini in l.ij. ff. de leg. j.

REPETITIO.

SVMMA RERVM CAPITA ſecundum ordinem Alphabeticum.

Cui licet quod plus eſt, & eidem etiam quod minus.
Non porrigitur ad diſpenſationem.nu.17.
Nec ubi diuerſa ratio.nu.6.
Codicillos non eſſe ſpeciem teſtamenti.nu 3.
Dictio taxatiua in caſibus non expreſſis, in contrarium An inducat ſenſum expreſſum, an uero tacitum uel ſubauditum.nu.4.
Donatio (ubi non eſt facta mentio mortis) plerunque cenſetur inter uiuos, non cauſa mortis.nu.46.
Etiam ſi ab infirmo emanauerit.nu.47.
Donatio cenſetur cauſa mortis plerunque ubi eſt mentio mortis.nu.48.
Etiam quando donans promiſerit non contrauenire nu.49.
Non recipitur tamen quando mortis mentio eſſet facta ſolum in uerbis executiuis.nu.50.
Nec quando demoſtratiue.nu.51.
Idem etiam quando mortis mentio ſimpliciter appareret. n. 52.
Donatio cauſa mortis ſi non ſequitur naturam vltimæ voluntatis; ergo aſſimilatur contractui, conſequentia optima.nu.93.
Donatio cauſa mortis quoad potentiam perſonarum accedit naturæ ultimæ uoluntatis.nu.53.
Et hinc negatiue ab ultimis uoluntatibus ad donationem cauſa mortis quoad potentiam conficiendi recte arguitur.nu.57. & 79.
Si tamen impedimentum proceſſerit ex defectu naturæ. Secus uerò ſi ex accidenti.nu.80.
Et eodem modo admittitur argumentatio affirmatiue.nu.54.
Niſi facultas diſponendi in ultimis uoluntatibus proficiſceretur ab

CAESARIS FIUMAGIOLII IURISCONSULTI PERUSINI IN L. IN QUARTAM. ff. ad leg. Falcid.

REPETITIO.

SUMMA RERUM CAPITA ſecundum ordinem Alphabeticum.

Accepta cauſa conditionis implendæ an intelligantur haberi ex diſpoſitione teſtatoris, uel ab ipſo teſtatore, An uero extrinſecus? nu. 167.

Et intelliguntur ex teſtatoris intentione potius emanare in gratiam eius, qui illa ſoluit, quam eius, cui præſtantur. nu. 166.

Admittendus quis non eſt ad petendum illud, cuius contrarium poſtulaturus non eſſet. nu. 331.

Argumentum a trebellianica ad falcidiam reſpectu imputationis negatiue eſt optimum. nu. 67.

Argumentum ab æquiparatis non tenet quando æquiparatio non eſt per modum regulæ, niſi ſimus in caſu æquiparato. nu. 168.

Argumentum a legitima Patroni ad legitimam filij in materia imputationis affirmatiue an ſubſiſtat nu. 368. & 381.

Et omnino non tenet ubi eſt diuerſa ratio. nu. 480.

Cauſa, quæ ex præfatione actus deprehenditur, finalis eſſe præſumitur. numero 94.

Clauſula quod habeat naturam feudi antiqui, cuius ſit uirtutis. nu. 460.

Clauſula ipſo iure non excludit factum hominis. nu. 27.

Clauſula rebus ſic ſtantibus, in quolibet actu ſubintelligitur. nu. 328.

Niſi ſimus in actu, qui momento perficitur. nu. 329.

Conſequentia hæc non tenet, hæres compellitur reſtituere tres partes eorum, quæ habet iure hæreditario, Ergo quadrantem, quem pro quarta trebellianica habet erit eorum quæ habet iure hæreditario tantum. numero 185.

Dictio taxatiua an, & quando excludat extenſionem? nu. 184.

Sed utique eam non excludit in ijs, in quibus maior uiget ratio includendi expreſſis. nu. 187. & nu. 221.

Diſpoſitio